

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 25CoP/38/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2618200119
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 09. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Lucia Mizerová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2019:2618200119.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu: Mgr. Lucia Mizerová a sudkýň: JUDr. Ľubica Spálová a JUDr. Martina Valentová, vo veci starostlivosti súdu o maloleté deti: 1. V. S., nar. XX.X.XXXX a 2. S. S., nar. XX.X.XXXX, obe deti bytom ako matka, obe zastúpené procesným opatrovníkom: Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Senica, so sídlom Senica, Vajanského 17, deti rodičov: matka - M. S., nar. XX.X.XXXX, adresa Z., T., V X. XXXX/XX, zastúpená advokátom: JUDr. Ján Pekar, so sídlom: Skalica, Potočná 191/39 a otec - F. S., nar. XX.XX.XXXX, adresa Z., T., V X. XXXX/XX, zastúpený splnomocnencom: Advokátska kancelária Kurucová s.r.o., so sídlom Senica 486/2, IČO: 36 271 268, za účasti Krajskej prokuratúry v Trnave, so sídlom Trnava, Dolné Bašty 1, o úpravu práv a povinností rodičov k maloletým deťom na čas do rozvodu, na odvolanie matky proti rozsudku Okresného súdu Senica č. k. 7P/3/2018-173 zo dňa 21.3.2019, takto

rozhodol:

- I. Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.
- II. Žiaden z účastníkov **n e m á** nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie prvou výrokovou vetou určil, že otec F. S., nar. XX.XX.XXXX je povinný platiť výživné na maloletého V. S., nar. XX.X.XXXX v sume 120,- Eur mesačne a na maloletú S. S., nar. XX.X.XXXX v sume 70,- Eur mesačne s účinnosťou od 17.1.2018; druhou výrokovou vetou uložil otcovi povinnosť nedoplatok na zročnom výživnom za čas od 17.1.2018 do 3.4.2018 na maloletého V. v sume 129,- Eur na maloletú S. v sume 52,- Eur zaplatiť matke do 30 dní od právoplatnosti tohto rozsudku a napokon treťou výrokovou vetou rozhodol o trovách konania tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov prvostupňového a odvolacieho konania.

2. Rozhodnutie súd prvej inštancie odôvodnil právne aplikáciou ust. § 36 ods. 1, § 62 ods. 1, 2 a 3 Zákona o rodine a vecne tým, že predmetom konania ostalo určenie výživného otca pre maloleté deti na čas od 17.1.2018, kedy bol podaný na súd návrh na úpravu práv a povinností rodičov k maloletým deťom do rozvodu manželstva, keď manželstvo rodičov bolo právoplatne rozvedené dňa 4.4.2018. Na základe vykonaného dokazovania dospel súd k záveru, že je dôvodné určiť výživné pre maloletého V. v sume 120,- Eur mesačne a na maloletú S. v sume 70,- Eur mesačne. Otec mal v posudzovanom období príjem z pracovnej činnosti v sume 465,80 Eur mesačne. Ako vodič medzinárodnej kamiónovej dopravy mal vyplácané tiež diéty v mesiacoch január až apríl 2018 v priemere 645,25 Eur mesačne, ktoré diéty, hoci nie v celom rozsahu, majú spotrebný charakter, majú slúžiť na stravu a ubytovanie otca počas zahraničnej služobnej cesty. Príjem otca teda predstavoval v danom čase sumu 1.111,05 Eur (plat 465,80 Eur + diéty 645,25 Eur). Čiastočnú úsporu dosiahol otec tým, že neprespával v hoteli, avšak vynaložené náklady na stravu počas zahraničných služobných ciest, ktoré je potrebné z príjmu otca odpočítať, predstavujú sumu cca 470,- Eur. Pri 20-dňovom pracovnom mesiaci na celodennú stravu

by tak vynaložil sumu 23,50 Eur, čo súd vyhodnotil ako sumu primeranú. Súd pri určovaní výživného vychádzal nielen z príjmov otca, ale aj z odôvodnených potrieb maloletých detí, ktoré potreby, podľa vyjadrenia matky u maloletého V. predstavovali náklady v sume asi 100,- Eur mesačne a u maloletej S. v sume 70,- Eur mesačne. Súd z vykonaného dokazovania dospel k záveru, že primeraným výživným na maloletých v čase do rozvodu vo veku takmer 17 rokov u maloletého V. a vo veku 3 roky u maloletej S. je výživné na hornej hranici ustálenej rozhodovacej praxe, keď výživné určované zamestnanému rodičovi by sa malo pohybovať v rozpätí 20 - 30% jeho priemerného čistého mesačného príjmu. Pri rozhodovaní a určení výživného v sume spolu 190,- Eur (120,- Eur plus 70,- Eur) mesačne, čo predstavuje 29,64% priemerného čistého mesačného príjmu odporcu (1111,05 Eur mínus 470,- Eur spotrebované diéty) bolo rozhodujúcim, že otec sa so svojimi deťmi v rozhodnom období nestretával a okrem výživného na nich finančne neprispieval, teda celá starostlivosť o maloletých bola výlučne na matke. Takto určené výživné považoval súd za primerané nielen veku ale aj potrebám maloletých. Na výživu maloletých detí sú pritom povinní prispievať obaja rodičia, teda aj matka, ktorá ak prispeje v rovnakej sume ako otec, vzhľadom na jej približne rovnaký príjem, bude mať maloletý V. mesačne spolu s prídavkom na dieťa k dispozícii len pre vlastné potreby sumu 263,68 Eur (120,- + 120,- + 23,68 Eur), ktorá suma postačuje na pokrytie jeho potrieb na čas do rozvodu. Rovnakým výpočtom maloletá S. bude mať k dispozícii mesačne sumu 163,68 Eur (70,- + 70,- + 23,68 Eur). Navyiac otec mal vyživovaciu povinnosť ešte k plnoletej dcére D. S., nar. XX.X.XXXX, keď v konaní pod sp.zn. 11Pc/2/2018 bolo otcovi určené výživné na plnoletú D. v sume 130,- Eur mesačne. Plnoletá dcéra D. však ukončila štúdium dňa 31.1.2019 a zamestnala sa v XXX W., má brutto mzdu vo výške 672,- Eur. Maloletý V. od 1.9.2018 nastúpil na SOU Senica, odbor kuchár-cukrár a maloletá S. naďalej navštevuje materskú školu. Všetky tieto zmeny však budú predmetom posúdenia v konaní o určení výživného na čas po rozводе. Otec platil výživné na maloletého V. po 70,- Eur mesačne a na maloletú S. v sume 50,- Eur mesačne. Za čas od 17.1.2018 do 3.4.2018 otcovi vznikol nedoplatok na zročnom výživnom na maloletého V. v sume 129,- Eur (za 15 dní mesiaca január 2018: 24,- Eur/15krát 50,- deleno 31 dní/ + za mesiace február a marec 2018: 2 krát 50,- Eur + za 3 dni mesiaca apríl: 5,- Eur /3krát 50,- Eur deleno 30 dní/). Voči maloletej S. má otec nedoplatok na zročnom výživnom v sume 52,- Eur (za 15 dní mesiaca január 2018: 10,- Eur /15krát 20,- deleno 31 dní/ + za mesiace február a marec 2018: 2 krát 20,- Eur + za 3 dni mesiaca apríl: 2,- Eur/3krát 20,- Eur deleno 30 dní/), ktorý nedoplatok uložil súd zaplatiť matke do 30 dní od právoplatnosti tohto rozsudku. Určenú lehotu považoval súd za primeranú s poukazom na výšku nedoplatku.

3. O trovách konania súd rozhodol v zmysle § 52 zák. č. 161/2015 Z. z. Civilného mimosporového poriadku (ďalej len „CMP“), podľa ktorého žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak.

4. Proti tomuto rozsudku súdu prvej inštancie podala prostredníctvom svojho právneho zastúpenia odvolanie matka a žiadala, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie zmenil tak, že určí výživné pre maloletého V. v sume 150,- Eur mesačne a na mal. S. v sume 100,- Eur mesačne s účinnosťou od 17.1.2018 do 3.4.2018. S poukazom na ust. § 365 ods. 1 písm. d) a f) CSP dôvodila, že súd dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a konanie má tiež inú vadu, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Súd uviedol, aké sú osobné a majetkové pomery rodičov mal. detí, t. j. ich zárobkové pomery a ich výdavky. Tiež uviedol, aké sú výdavky spojené so starostlivosťou o mal. V. a S.. Súd však nesprávne vyhodnotil časť týkajúcu sa priemerného mesačného príjmu otca a jeho pravidelných nutných výdavkov. Otec uviedol, že diéty z väčšej polovice spotreboval v zahraničí, avšak nepredložil k týmto výdavkom žiadne dôkazy. Konštatoval iba to, že stravu nakupuje na benzínových čerpadlách, kde však sám uviedol i to, že na benzínových čerpadlách je strava drahšia ako v obchode. Matka má za to, že je vecou samotného otca, že sa tento stravuje tak, že nákup stravy realizuje v zariadení (benzínové čerpadlá), kde sú podstatne vyššie výdavky na stravu ako v iných stravovacích zariadeniach. Sám svojím konaním si teda zvyšuje výdavky spojené so zabezpečením svojej stravy. Preto matka považuje sumu 23,50 Eur na jeden deň stravovania za vyššiu, ako je dôvodná pre jednu osobu. Súd uviedol, že mesačný príjem otca z pracovnej činnosti bol 465,80 Eur mesačne. Diéty v mesiacoch január až apríl 2018 mal mať v priemere vo výške 645,25 Eur mesačne $(0 + 559,84 + 910,68 + 1110,47 = 2580,99 : 4 = 645,25 \text{ Eur})$. V tejto sume však súd bral do úvahy aj znížený príjem otca v mesiaci február 2018, kedy mal diéty vo výške 559,84 Eur. Zároveň bral do úvahy aj vyjadrenie otca v tom smere, že v mesiaci január 2018 nemal vyplatené žiadne diéty, pretože nebol v zahraničí, pretože matka podala na neho 4.1.2018 trestné oznámenie. V tomto prípade však ide o nesprávne posúdenie a zistenie stavu veci zo strany súdu. V mesiaci január 2018 mal mať diéty vyplatené za mesiac december 2017, kedy otec riadne pracoval, pričom súd bral do úvahy, že na deťoch v mesiaci január 2018 mal otec detí príjem 0,-

Eur, čo nezodpovedá skutočnosti. V mesiaci február 2018 mohol mať otec znížený príjem na diétach na sumu 559,84 Eur s tým, že išlo o diéty za výkon práce v mesiaci január 2018. Je pravdou, že matka podala na otca podnet na začatie trestného stíhania a za jeho protiprávne konanie bol políciou zadržaný a umiestnený v cele predbežného zadržania. Samotným konaním otca bol teda znížený jeho príjem za mesiac január 2018 a aj týmto spôsobom bol ponížený jeho priemerný príjem z jeho diét. Matka má teda za to, že skutočný príjem otca z jeho diét je vo výške 900,- Eur až 1.100,- Eur mesačne tak, ako mal príjem v mesiaci marec 2018 a apríl 2018. Skutočný príjem otca je teda vo výške 1.400,- Eur až 1.500,- Eur mesačne. Vzhľadom na tento príjem otca, nie je súdom určené výživné vo výške 120,- Eur na V. a 70,- Eur na S. primerané. Súd mal pri svojom rozhodovaní zohľadniť aj tú skutočnosť, že deti sa majú podieľať na životnej úrovni svojich rodičov, v danom prípade na skutočnom mesačnom príjme ich otca. Súd teda nesprávnym spôsobom počítal skutočný mesačný príjem otca

5. Otec odvolací návrh nepodal, k odvolaniu matky sa písomne nevyjadril.

6. Procesný opatrovník maloletých detí samostatný odvolací návrh nepodal, k odvolaniu matky sa písomne nevyjadril.

7. Krajská prokuratúra v Trnave sa rovnako k podanému odvolaniu matky písomne nevyjadrila.

8. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 zák. č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku účinného od 1.7.2016 - ďalej len CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávneným subjektom - účastníkom, v ktorého neprospech bolo rozhodnutie vydané (359 CSP), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 1 CSP), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 CSP) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 písm. d/ a f/ CSP v spojení s § 62 ods. 1 CMP), preskúmal napadnuté rozhodnutie bez viazanosti rozsahom (§ 65 CMP) a dôvodmi odvolania (§ 66 CMP), s prihliadnutím na prípadné vady konania iba ak by mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, ktoré ale nezistil (§ 67 CMP), bez potreby zopakovania alebo doplnenia dokazovania (§ 68 CMP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie matky je nedôvodné, preto napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

9. Predmetom prieskumu odvolacieho súdu, ktorý v danom prípade nie je viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania, bolo posúdiť, či súd prvej inštancie rozhodol o výške výživného otca pre maloletého V. a maloletú S. na čas do rozvodu manželstva ich rodičov vecne správne, keď toto výživné určil vo výške 120,- Eur mesačne pre maloletého V. a vo výške 70,- Eur mesačne pre maloletú S., ako odôvodnené potrebami maloletých detí, ako aj možnosťami a schopnosťami otca, ako aj závislé výroky o nedoplatku na zročnom výživnom pre maloleté deti a výrok o náhrade trov konania. Preskúmaním napadnutého rozsudku ako aj obsahu spisového materiálu dospel odvolací súd k záveru, že súd prvej inštancie dospel k správny skutkovým zisteniam a vec aj správne právne posúdil.

10. V čl. 18 ods. 1 Dohovoru o právach dieťaťa je zakotvená zásada, že obaja rodičia majú spoločnú zodpovednosť za výchovu a vývoj dieťaťa.

11. V čl. 24 Charty základných práv Európskej únie ods. 2 je zakotvené, že pri všetkých opatreniach prijatých orgánmi verejnej moci alebo súkromnými inštitúciami, ktoré sa týkajú detí, sa musia v prvom rade brať do úvahy najlepšie záujmy dieťaťa.

12. Podľa čl. 41 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky starostlivosť o deti a ich výchova je právom rodičov; deti majú právo na rodičovskú výchovu a starostlivosť.

13. Podľa čl. 3 Dohovoru o právach dieťaťa záujem dieťaťa musí byť prvoradým hľadiskom akejkoľvek činnosti týkajúcej sa detí nech už uskutočňovanej verejnými alebo súkromnými zariadeniami sociálnej starostlivosti, súdmi, správnymi alebo zákonodarnými orgánmi.

14. Podľa čl. 5 Zákona o rodine, záujem maloletého dieťaťa je prvoradým hľadiskom pri rozhodovaní vo všetkých veciach, ktoré sa ho týkajú. Pri určovaní a posudzovaní záujmu maloletého dieťaťa sa zohľadňuje najmä a) úroveň starostlivosti o dieťa, b) bezpečie dieťaťa, ako aj bezpečie a stabilita prostredia, v ktorom sa dieťa zdržiava, c) ochrana dôstojnosti, ako aj duševného, telesného a

citového vývinu dieťaťa, d) okolnosti, ktoré súvisia so zdravotným stavom dieťaťa alebo so zdravotným postihnutím dieťaťa, e) ohrozenie vývinu dieťaťa zásahmi do jeho dôstojnosti a ohrozenie vývinu dieťaťa zásahmi do duševnej, telesnej a citovej integrity osoby, ktorá je dieťaťu blízkou osobou, f) podmienky na zachovanie identity dieťaťa a na rozvoj schopností a vlôh dieťaťa, g) názor dieťaťa a jeho možné vystavenie konfliktu lojality a následnému pocitu viny, h) podmienky na vytváranie a rozvoj vzťahových väzieb s obidvomi rodičmi, súrodencami a s inými blízkymi osobami, i) využitie možných prostriedkov na zachovanie rodinného prostredia dieťaťa, ak sa zvažuje zásah do rodičovských práv a povinností.

15. Podľa § 36 ods. 1 Zákona o rodine, rodičia maloletého dieťaťa, ktorí spolu nežijú, môžu sa kedykoľvek dohodnúť o úprave výkonu ich rodičovských práv a povinností. Ak sa nedohodnú, súd môže aj bez návrhu upraviť výkon ich rodičovských práv a povinností, najmä určí, ktorému z rodičov zverí maloleté dieťa do osobnej starostlivosti. Ak je to potrebné v záujme maloletého dieťaťa a ak to vyžadujú pomery v rodine, súd môže upraviť styk dieťaťa aj s blízkymi osobami. Ustanovenia § 24, § 25 a 26 sa použijú primerane.

16. Podľa § 62 ods. 1, 2, 3, 4 a 5 Zákona o rodine, plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samy sa živiť (ods. 1). Obaja rodičia pritom prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov (ods. 2). Každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30% zo sumy životného minima na nezaopatrené neplnoleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona (ods. 3). Pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť (ods. 4). Výživné má pritom prednosť pred inými výdavkami rodičov a pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča, súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť (ods. 5).

17. Podľa § 75 ods. 1 Zákona o rodine, pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

18. Podľa § 76 ods. 1 Zákona o rodine výživné sa platí v pravidelných opakujúcich sa sumách, ktoré sú zročné vždy na mesiac dopredu.

19. V predmetnej veci sa matka podaným návrhom domáhala úpravy výkonu rodičovských práv a povinností k maloletým deťom V. a S. na čas do rozvodu manželstva rodičov, ktorý návrh podala na súd dňa 17.1.2018. Súd v predmetnej veci rozhodol prvýkrát rozsudkom č. k. 7P/3/2018-59 zo dňa 3.4.2018, ktorým obe maloleté deti zveril do osobnej starostlivosti matke, otca zaviazal na platenie výživného na mal. V. v sume 120,- Eur mesačne a na mal. S. v sume 60,- Eur mesačne s účinnosťou od 17.1.2018, určil nedoplatok na zročnom výživnom a styk otca s maloletými deťmi ponechal bez úpravy. Predmetný rozsudok bol napadnutý odvolaním matky v časti výživného, v ktorej časti bol rozsudok súdu prvej inštancie odvolacím súdom zrušený a vec mu vrátená na ďalšie konanie a rozhodnutie, za účelom dôkladnejšieho preskúmania zárobkových pomerov otca, najmä so zreteľom na vyplácané diéty pri zahraničných pracovných cestách. V časti zverenia maloletých detí do osobnej starostlivosti matky a v časti úpravy styku otca s maloletými deťmi je uvedený rozsudok právoplatný. Manželstvo rodičov bolo právoplatne rozvedené dňa 4.4.2018. Predmetom konania tak zostalo určenie výživného pre maloleté deti za konkrétne obdobie od 17.1.2018 do 3.4.2018, t. j. na čas do rozvodu manželstva rodičov.

20. Vyživovacia povinnosť rodiča, ktorému maloleté dieťa nebolo zverené do osobnej starostlivosti sa určuje v zmysle zásad určených v ustanovení § 62 a nasl. ako aj § 75 ods. 1 Zákona o rodine. Súd pri rozhodovaní o výživnom prihliada na odôvodnené potreby oprávneného, v tomto prípade dvoch maloletých detí, ktoré môžu byť rôzne, sú závislé predovšetkým od zdravotného stavu dieťaťa, od jeho fyzickej a duševnej vyspelosti, nadania dieťaťa, spôsobu jeho prípravy na budúce povolanie a jeho uplatnenia v spoločenskom živote. Výraznou mierou sú potreby mal. dieťaťa bezprostredne ovplyvňované schopnosťami, možnosťami a majetkovými pomermi povinného, teda oboch rodičov, na ktoré súd pri rozhodovaní o výživnom tiež prihliada. Povinnosťou oboch rodičov bez ohľadu na to, či

s dieťaťom žijú v spoločnej domácnosti, je venovať všetky svoje sily dôslednému zabezpečeniu výživy svojho dieťaťa a podieľať sa tak na všestrannom vývoji svojho dieťaťa, ktoré nie je schopné ešte samé sa živiť a ktoré je z tohto dôvodu odkázané v plnej miere na svojich rodičov. Dieťa má zásadne právo podieľať sa na životnej úrovni svojich rodičov, pričom plnenie vyživovacej povinnosti rodičov je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým dieťa nie je schopné sa samé živiť a má prednosť pred inými výdavkami rodičov.

21. Z vykonaného dokazovania a zisteného stavu vecí, sledujúc v prvom rade záujem maloletých detí, dospel odvolací súd k rovnakému záveru ako súd prvej inštancie, že určené výživné vo výške 120,- Eur mesačne pre maloletého V. a vo výške 70,- Eur mesačne pre maloletú S., plne zodpovedá potrebám maloletých detí, ako aj schopnostiam, možnostiam a majetkovým pomerom otca, berúc do úvahy zásadu, že životná úroveň detí a rodičov má byť rovnaká a vyživovacia povinnosť rodičov k maloletým deťom je prvoradá. Odvolacia argumentácia matky spočívala predovšetkým v tom, že otec nepreukázal či a ako vyplatené diéty spotreboval, pričom stravné vo výške 23,50 Eur na deň v zahraničí považovala matka za vysoké, pretože je vinou otca, že sa stravuje na benzínových čerpadlách, kde je cena stravy vyššia. Ďalej matka namietala, že súd nesprávne určil výšku príjmu otca, keď vychádzal z toho, že v mesiaci január 2018 neboli otcovi vyplatené žiadne diéty a vo februári 2018 len vo výške 559,84 Eur, pretože v mesiaci január mali byť otcovi vyplatené diéty za mesiac december 2017. V mesiaci február mohol mať otec znížený príjem na diétach na sumu 559,84 Eur s tým, že išlo o diéty za výkon práce v mesiaci január 2018. Dôvodom nízkeho príjmu otca v mesiaci január pritom bola skutočnosť, že matka na neho podala trestné oznámenie, na čo bol zadržaný a umiestnený v cele policajného zadržania, teda v podstate sám zavinil, že jeho príjem bol v mesiaci január 2018 znížený. Podľa matky teda príjem otca predstavoval sumu 1.400,- Eur až 1.500,- Eur mesačne.

22. V danom prípade však má odvolací súd za to, že po doplnení dokazovania súdom prvej inštancie tento zistil zárobkové pomery otca správne a správne aj stanovil aj výšku jeho vyživovacej povinnosti. Podľa predložených dokladov od zamestnávateľa otca L. Z. A. s. r. o. (č. l. 150 spisu), mal tento v danom konkrétnom rozhodujúcom období vyplatené diéty nasledovne: v 1/2018 vo výške 0,- Eur, v 2/2018 vo výške 559,84 Eur, v 3/2018 910,68 Eur a v 4/2018 vo výške 1.110,47 Eur. Súd správne nezohľadňoval diéty za mesiac december 2017, pretože diéty sú zamestnancovi (rovnako ako mzda) vyplácané pozadu za mesačné obdobie (§ 129 ods. 1 Zákonníka práce) a slúžia na pokrytie nákladov, ktoré mal zamestnanec v zahraničí v predchádzajúcom mesačnom období, kedy musel míňať vlastné peniaze na ubytovanie a stravu v zahraničí. Preto ak rozhodujúcim obdobím je obdobie od 17.1.2018 do 3.4.2018, súd správne zohľadnil diéty vyplatené otcovi za tieto konkrétne mesiace. Iba takýto postup zohľadňuje reálny príjem otca v danom období. Za toto obdobie tak otcovi boli vyplatené diéty v priemere vo výške 645,25 Eur. Výška týchto diét potom bola ovplyvnená počtom pracovných dní strávených otcom v zahraničí. V januári 2018 otec v zahraničí nepracoval, preto mu neboli vyplatené žiadne diéty. V práci v zahraničí mu pritom mala zabrániť objektívna prekážka, a to že bol umiestnený v cele policajného zaistenia, na základe trestného oznámenia matky. Otec však uviedol, že v cele predbežného zadržania bol iba dva dni. Nebolo teda preukázané, že zavinením otca tento nedosiahol v mesiaci 1/2018 vyšší príjem. Zárobkové pomery otca teda súd prvej inštancie zistil správne. Zo zisteného priemerného mesačného príjmu 1.111,05 Eur mesačne (priemerná čistá mesačná mzda 465,80 Eur mesačne a priemerne mesačne vyplatené diéty 645,25 Eur mesačne) potom súd správne určil výživné pre mal. V. vo výške 120,- Eur mesačne a pre mal. S. vo výške 70,- Eur mesačne. Súdnou praxou bolo ustálené, že vyživovacia povinnosť povinného rodiča sa má pohybovať vo výške 20 - 30% čistého príjmu povinného rodiča, a to v závislosti od výdavkov maloletých detí a počtu vyživovacích povinností. V danom prípade mal otec v období od 17.1.2018 do 3.4.2018 celkom tri vyživovacie povinnosti, pretože okrem mal. V. a S., mu bola rozhodnutím súdu v konaní sp. zn. 11Pc/2/2018 s účinnosťou od 17.1.2018 určená vyživovacia povinnosť k už plnoletej dcére D. S. vo výške 130,- Eur mesačne. Celková vyživovacia povinnosť otca k trom jeho deťom, tak v rozhodujúcom období bola vo výške 320,- Eur mesačne (t. j. 130,- Eur na plnoletú D. + 120,- Eur na mal. V. a 70,- Eur na mal. S.), čo predstavuje 28,8% čistého príjmu rodiča, teda bola stanovená na hornej hranici, pričom treba zohľadniť aj skutočnosť, že v budúcnosti ešte vyživovacia povinnosť otca k mal. V. a mal. S. môže ešte rásť, vzhľadom prípadnú zmenu pomerov na ich strane (napr. pri ich nástupe na vyšší stupeň školského systému), teda je potrebné ponechať priestor aj pre zvyšovanie výživného do budúcnosti. Odvolací súd má tiež za to, že súd dostatočným spôsobom zistil výdaje maloletých detí a príjem matky (ods. 5 odôvodnenia rozhodnutia súdu prvej inštancie) a takto určené výživné, spolu s podielom vyživovacej povinnosti matky a vyplácanými prídavkami na deti zodpovedá odôvodneným výdavkom maloletých detí.

23. Pri určení výšky vyživovacej povinnosti otca tak boli zohľadnené vyplatené diéty v celom ich rozsahu, preto nie sú dôvodné odvolacie námietky matky, že stravné vo výške 23,50 Eur na deň je príliš vysoké, ani že otec svojou vinou miňa viac peňazí na stravu, keď sa stravuje na benzínových čerpadlách. Otec skutočne spôsob použitia vyplatených diét nijako nepreukázal. Nepoprel, že diéty mu slúžia iba na úhradu stravy v zahraničí, lebo ubytovanie v zahraničí nevyužíva. Je nepochybné, že otec sa v zahraničí musí stravovať. Odvolací súd má však za to, že otec je pri tak nízkej priemernej čistej mesačnej mzde motivovaný k tomu, aby svoje výdavky na stravu v zahraničí minimalizoval a zvýšil si tak svoj čistý mesačný príjem. Aj keby súd zohľadnil argument matky, že jeho zavinením mu v mesiaci január 2018 neboli vyplatené diéty, pretože nepracoval v zahraničí, tak má odvolací súd za to, že určené výživné zodpovedá jeho príjmovým pomerom a výdavkom maloletých detí a zohľadňuje tiež životnú úroveň otca. Treba totiž zohľadniť, že otec určitú časť vyplatených diét určite v zahraničí na stravu spotreboval, ako aj jeho ďalšiu vyživovaciu povinnosť v danom rozhodnom období k plnoletej dcére D. vo výške 130,- Eur mesačne.

24. Vychádzajúc z vyššie uvedeného, posúdiac možnosti, schopnosti a majetkové pomery každého z rodičov osobitne, s prihliadnutím na odôvodnené potreby maloletých detí, ako boli preukázané v konaní pred prvoinštančným súdom, opierajúc sa o výsledky vykonaného dokazovania, odvolací súd dospel k záveru, že prvoinštančný súd o výške výživného pre maloletého V. vo výške 120,- Eur mesačne a pre maloletú S. vo výške 70,- Eur mesačne rozhodol vecne správne. Odvolací súd preto napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku o výške vyživovacej povinnosti otca ako vecne správny, včítane závislých a správnych výrokov o nedoplatku na zročnom výživnom a o náhrade trov konania, odvolaním osobitne nenapadnutých, s použitím § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

25. O náhrade trov tohto odvolacieho konania bolo rozhodnuté v zmysle § 52 a § 58 CMP s použitím § 396 ods. 1 CSP tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania, pričom žiaden z účastníkov ani návrh na náhradu trov konania v zmysle § 57 CMP nepodal.

26. Senát krajského súdu toto rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).

Oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. Exekučný poriadok, ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie.

Podľa štvrtej časti CMP (§ 370 až 391) sa postupuje pri výkone rozhodnutia, ktorým bola upravená starostlivosť o maloletého, styk s maloletým alebo iná ako peňažná povinnosť vo vzťahu k maloletému. Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľný exekučný titul, môže oprávnený podať návrh na nariadenie výkonu rozhodnutia (§ 376 ods. 1 CMP). Súd môže nariadiť výkon rozhodnutia aj bez návrhu (§ 376 ods. 2 CMP). Podrobnosti výkonu rozhodnutia vo veciach maloletých upravuje vyhl. MS SR č. 207/2016 Z.z.